

← ANA LLOSA MARTÍNEZ “DOÑA ANA”

Ana Llosa, coneguda per tots els rosincs i les rosines com a Doña Ana, va néixer a Barcelona l'any 1920. La mort del seu pare quan ella encara era petita va fer que la família anés a viure a casa dels seus avis a Campmany i, al cap de poc, a Figueres. A la capital altempordanesa va cursar estudis de primària a les Escolàpies, i de batxillerat a l'Institut Ramon Muntaner.

Els bons resultats obtinguts la van encoratjar a estudiar magisteri a Girona. Tot i que un cop acabats els estudis (1942) va començar a treballar a l'Hidroelèctrica, poc després ja impartia les seves primeres classes, inicialment a Figueres i, després, a Lleida. L'any 1944 va aprovar les oposicions de mestra, moment en què va conèixer el seu home, en Robustiano Ruiz.

Quan van sortir dues places vacants a Roses, Doña Ana i el seu marit van decidir tornar a l'Alt Empordà, i van començar a treballar a les Nacionals, que després passaria a anomenar-se Escola Narcís Monturiol.

Des que arribà a l'escola, l'any 1956, fins a la seva jubilació, el novembre de 1985, van transcórrer 29 anys durant els quals Doña Ana es va dedicar en cos i ànima a la docència i a la formació dels nens i nenes de Roses. Durant aquesta trajectòria, s'ha erigit com un dels grans pilars del món educatiu rosinc, sempre vinculada a les aules de l'Escola Narcís Monturiol, primerament com a mestra i, a partir de l'any 1958, també com a directora del centre.

Sota la seva direcció al llarg d'aquests anys, l'escola va viure multitud d'experiències, canvis i transformacions. En la dècada dels 50, l'edifici era molt més petit que l'actual, i les escoles de nens i nenes estaven separades, fins que l'any 1965 van passar a integrar-se en l'anomenada Escola Nacional Mixta. La immigració que experimentà la vila durant la dècada dels 70 va provocar la saturació del centre, amb classes de més de setanta alumnes. Van ser anys difícils, que requeriren molta feina i dedicació per mantenir el nivell de preparació de l'alumnat del centre, i durant els

quals Doña Ana mantingué una aferrissada lluita per aconseguir l'ampliació del col·legi. Finalment, els seus esforços donaren fruits i es construí un segon pis a l'escola, que acolliria noves aules, una biblioteca, un menjador amb cuina, un laboratori i un magatzem.

La seva tasca, però, no es limità a l'Escola Narcís Monturiol, sinó que impulsà també, juntament amb l'Ajuntament de Roses i amb diferents veïns i veïnes de la població, la creació de parvularis i l'Escola Jaume Vicens Vives.

El lliurament de la Dracma de la Vila de Roses és, doncs, tan sols un petit reconeixement en agraïment a tota una vida dedicada a l'educació, que tanta repercussió i importància ha tingut en la configuració de la nostra vila. Agraïment, tant de les generacions de rosincs i rosines que van poder enriquir-se i créixer com a persones gràcies als seus ensenyaments i a la seva tasca, com de les generacions posteriors que, avui dia, poden gaudir i beneficiar-se de l'important llegat que Doña Ana ens ha deixat per sempre.

Dracma de Roses

Dracmaroses

2007

